

RUYS (Henri), Missionaris (Antwerpen, 25.2.1879 - Asse, 1.10.1938). Zoon van Gulielmus en van Vinck, Amerberga Joanna Maria.

Ingetreden bij de Missionarissen van het H. Hart (11.9.1898) en priester gewijd op 5.8.1906 na volbrachte studies in de instituten van de congregatie kwam P. Ruys in het missieseminarie te Asse (specialiteit Engels, waartoe hij zich bekwaam had voorbereid bij zijn confraters in Glastonbury, England) en tevens als ekonoom. In deze laatste functie heeft hij het mogelijk gemaakt, gedurende de oorlog 1914-18, het seminarie en de studenten in leven te houden, niettegenstaande het uiterste gebrek aan levensmiddelen en brandstof. Zijn onverstoorbare kalmte, zijn welbespraaktheid (ook in het Duits), zijn onverschrokkenheid (die wij vaak als overmoed beschouwden), zijn tegenwoordigheid van geest, zijn diep geloof, zijn vertrouwen in het recht der naastenliefde hebben het hem mogelijk gemaakt te ontsnappen aan de grootste gevaren in zijn smokkeltochten door het etappengebied en zijn bemoeiingen om mensen te beveiligen.

Op 3 maart 1924 vertrok hij uit Antwerpen per spoor naar Marseille, waar hij op 6 maart inschepte op *La Ville de Metz* met bestemming Papoea (Nieuw-Guinea).

Hij bereikt Port Moresby op 12 mei 1924, waar hij verwelkomd wordt door een Australische confrater, E.P. McEncroe. Hij bracht er tevens een bezoek aan zijn bisschop Mgr. Alain de Boismenu.

Op 13 mei 1924 doet hij Yule Island aan. Pater Van Neck en L. Van Campenhoudt wachten hem daar op. Voor enkele dagen logeert hij in het oude huis van Mgr. Navarre.

Op 15 mei brengt de motorboot van de missie hem, in gezelschap van Pater L. Van Campenhoudt naar Pinupaka. Vandaar gaat het te voet langs de kust naar Maiaera, waar hij kennis maakt met E.P. Bourjade, de bekende vliegenier. Dan gaat hij van Maiaera te paard naar Beipa, hoofdpst van de Mekeo-missie en is daar te gast bij E.P. Vitale.

Op 17 mei 1924 bereikt hij zijn bestemming te Rarai, missiepost met twee bijposten: Inawauni en Bebeu, waar enkele jaren tevoren Pater Van Goet-hem gewerkt had.

Onder leiding van P.L. Van Campenhoudt en in gezelschap van Broeder Priem wordt hem al dadelijk de bouw van twee kostscholen (pensionaten) opgedragen, één voor jongens en één voor meisjes. «We hebben al 5 jongens en 2 meisjes: 't is nog niet veel; maar we zullen het wel brengen tot 20 van elk, als we een goed huis hebben daarvoor, en dat is voldoende». Voor zijn evangelisatie- en onderwijsstaak kan hij voor zijn schoolbevolking beschikken over de hulp van 3 inlandse zusters. Het harde klimaat lag de 44 jarige niet al te best, met het gevolg dat hij zich verplicht zag naar België weer te keren in 1928. Daar werd zijn gezondheid weer beter, zodat hij nog lange jaren dienst konbewijzen, evenals vroeger, aan het College te Asse, als leraar en ekonoom; totdat een zware aanrijding van de tram tegen zijn fiets zijn werkzaamheden stil legde. Waarschijnlijk was zijn toch onverwachte overlijden het gevolg van die zware aanrijding.

15 december 1980.

[Comm.]

G. Hulstaert.